

РЕШЕНИЕ

№ 7093

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8466** по описа за **2023** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от П. Е. А., срещу решение от 17.06.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 11-и състав, постановено по НАХД № 5971/2023 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 23-4332-004660/24.03.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, с което на касатора, на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 3 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага подробни възражения за неправилност и незаконосъобразност. Твърди, че в решението си съдът неправилно е приел, че не са налице допуснати нарушения на процесуалните правила в НП и АУАН, както и неправилно е възприета фактическата обстановка. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспореното НП. Алтернативно моли делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

В съдебно заседание, се явява лично, като представя писмено становище, в което поддържа жалбата и моли за отмяна на решението и отмяна на оспореното НП.

Ответникът, не се представлява в съдебно заседание, не взема становище по жалбата. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 22.02.2023 г., около 23.00 ч., А. управлявал л.а. марка „А.“, модел А4, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул. Н. К. Ч., с посока на движение от ул. С. С. към ул. Спортист, като е бил спрял за полицейска проверка от патрул на 08 РУ - СДВР. При проверката водачът не представил контролен талон към СУМПС, като било установено и, че не е бил залепен валиден стикер за ГО при автомобилистите в долния ляв ъгъл на предното стъкло.

След установяване на извършените нарушения е издаден АУАН Серия ГА № 893952/22.02.2023 г. от старши полицай при 08 РУ-СДВР, в който били описани констатираните нарушения. Нарушенията са квалифицирани като такива по чл. 100, ал. 1, т. 1 и чл. 100, ал. 3 от ЗДвП. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя. АУАН е подписан от нарушителя в част „Разписка“. Възражения са направени в срока по чл. 44 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 23-4332-007660/24.03.2023 г., от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 3 от ЗДвП. НП е връчено на жалбоподателя на 05.04.2023 г.

По делото е представена справка картон на водача, от която се установява, че на жалбоподателя са издавани НП и фишове за нарушения на ЗДвП.

По делото са представени доказателства за компетентността на актосъставителя – заповед № 513з-4535/31.05.2022 г. на директора на СДВР и на издателя на НП - заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните и заповед № 8121к-13318/28.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи.

Представени са и Заявление от 23.02.2023 г. на касатора, Сведения от същата дата, Заявление до директора на СДВР от 23.02.2023 г., Снимков материал, както и Мотивирана резолюция № 22-4332-М001812/15.11.2022 г. на началник група при СДВР-ОПП.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение от 17.06.2023 г., постановено по НАХД № 5971/2023 г., с което е потвърдил НП № 23-4332-004660/24.03.2023 г., издадено от началник сектор в ОПП към СДВР, с което на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, на П. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на основание чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 3 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение от 17.06.2023 г., постановено по НАХД № 5971/2023 г., с което СРС е потвърдил НП № 23-4332-004660/24.03.2023 г., издадено от началник сектор в ОПП към СДВР, с което на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, на П. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и на осн. чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 100, ал. 3 от ЗДвП.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от П. А., допустима жалба.

В процесния случай, АУАН е издаден от компетентен орган – старши полицаи при 08 РУ-СДВР, а НП от началник сектор към СДВР, отдел ПП, надлежно упълномощени, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалния ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015 г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителя, по съответния за това ред, посочен издателя на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН и издаденото въз основа на влезлия в сила акт, НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, така че да може жалбоподателя да разбере какво е нарушил. В тази връзка не се поделят наведените от касатора доводи, че е посочено погрешно мястото на извършване на нарушението. В

тази насока в решението на СРС са изложени подробни мотиви, които се споделят от настоящия съдебен състав. Липсата на залепен стикер на предното стъкло и неносенето на контролен талон към СУМПС от водач при управление на МПС са представляват нарушение (към онзи момент), по всеки отворен за обществено ползване път, поради което разминаването в имената на улиците не е от категорията на съществените процесуални нарушения, ограничаващо правото на защита на привлеченото към отговорност лице.

За да потвърди НП, съдът е възприел описаната от АНО фактическа обстановка, като е счел, че извършените нарушения са безспорно доказани от събраните доказателства, и по-конкретно от показанията на свидетелите и приобщения доказателствен материал. Приел е, че по делото не са ангажирани доказателства противостоящи на събраните и установяващи извършването на нарушението по несъмнен начин. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Твърденията на касатора, с които отрича административното нарушение, както и показанията на свидетелят Д., са негова защитна теза и не са достатъчни да разколебаят убедителността на установяванията в АУАН. При осигурено право на защита в производството и пред АНО, и пред СРС, адресатът на НП не е ангажирал доказателства, пораждащи съмнение за разминаване между описаната в акта обстановка и действителната такава. Налице е неяснота и несигурност в показанията на спътника на касатора в автомобила, разпитан пред СРС. Същият е заявил, че не е шофьор и по-скоро не знае как изглежда стикерът за ГО, като същевременно твърди, че е имало някакъв стикер, но не е заглеждал какъв е. Съществуват основания за предубеденост и за изграждане на защитна теза, която внася съмнения за верността на показанията.

Съдът споделя изложеното в решението на СРС, поради което счита, че решението е правилно и законосъобразно. Съдът намира, че по делото е доказано, че на 22.02.2023 г., около 23.00 ч., касаторът А. е управлявал л.а. марка „А.“, модел А4, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул. Н. К. Ч., с посока на движение от ул. С. С. към ул. Спортист, като е бил спрял за полицейска проверка от патрул на 08 РУ – СДВР, при която не е представил контролен талон към СУМПС, като било установено и че не е бил залепен валиден стикер за ГО при автомобилистите в долния ляв ъгъл на предното стъкло. В съставеното НП, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Отразена е посоката на движение на МПС, управлявано от жалбоподателя, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, датата и часа. По отношение съдържанието на процесното НП и неговото съответствие с изискванията на закона, СРС е изложил подробни мотиви, които се споделят от настоящата инстанция.

Не се споделят изложените от касатора твърдения, че както служителите на СДВР – актосъставител и АНО, така и районният съд, не са съобразили това, че е издадена резолюция за прекратяване на административнонаказателно производство, за което е отнет синият талон. Видно от Мотивирана резолюция № 22-4332-М001812 от 15.11.2022 г., същата касае прекратяване на АНП по АУАН серия ГА № 740260/19.09.2022 г. по отношение на нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. От Справка картон на водача се установява, че АУАН серия ГА № 740260/19.09.2022 г. е издаден за 3 бр. нарушения, като след издаването на резолюцията, за останалите две нарушения на чл. 137А, ал. 1 и чл. 104А от ЗДвП, е издадено НП №

22-4332-023194/15.11.2022 г., което се обжалва по съдебен ред пред първа инстанция. По отношение на нарушението по т. 1 от НП, с разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП е въведено задължение, водачите на МПС да носят контролния талон към СУМПС / ДВ, бр. 105/18.12.2018 г./. В разпоредбата на чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП /ДВ, бр. 60/07.07.2020 г./ е предвидено, че се наказва се с глоба 10 лв. водач, който не носи определените документи - контролен талон към СУМПС.

От друга страна, след съставянето на АУАН и издаване на НП обаче, както и след постановяване на процесното решение на СРС, е настъпила законодателна промяна както в разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, така и в разпоредбата на санкционната норма на чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, с която това задължение за водачите на МПС и санкционирането му при неизпълнение е отпаднало. Разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, след законодателната ѝ промяна с ДВ бр. 67 от 04.08.2023 г., гласи следното: "Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи: свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория". Текстът на чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, след законодателното изменение гласи следното: "Наказва се с глоба 10 лв. водач, който: не носи определените документи свидетелство за управление и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство". Тоест в случая е настъпила законодателна промяна, която е декриминализирала нарушението, за което е санкциониран касаторът, поради което същият не следва да носи административно-наказателна отговорност. Съгласно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя.

Поради което съдът намира, че в тази му част НП следва да се отмени, поради настъпила законодателна промяна, явяваща се по-благоприятна за П. А..

По отношение на т. 2 от НП, съгласно нормата на чл. 100, ал. 3 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство, което не е било спряно от движение, е длъжен да залепи в долния ляв ъгъл на предното стъкло на моторното превозно средство валиден стикер на знак за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 5 от ЗДвП е посочено, че водач, който управлява моторно превозно средство, което не е било спряно от движение и, на което не е поставен валиден стикер съгласно чл. 100, ал. 3, и не носи валиден контролен талон от знака, издаден от Гаранционния фонд, за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по чл. 487, ал. 1 от Кодекса за застраховането, се наказва с глоба 50 лв. В случая правната квалификация на нарушенията съответстват на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложените наказания. Наложения на жалбоподателя наказания са определени в предвиден за това размер, поради което невъзможно е намаляването на предвиденото наказание. В разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН е предвидено, че административното наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, като при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Смекчаващите обстоятелства обуславят налагането на по-леко наказание, а отегчаващите - на по-тежко наказание. Предвидено е, че заменянето на предвидените за нарушенията

наказания с по-леки по вид не се допуска освен в случаите, предвидени в чл. 15, ал. 2 ЗАНН, в която е предвидено, че на непълнолетните административното наказание глоба се заменя с обществено порицание. Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност.

В заключение следва да се има предвид, че водачът на МПС е длъжен винаги да спазва правилата за движение по пътищата, както и да упражнява пълен контрол върху превозното средство. Наложена глоба е в твърде занижен размер, поради което се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС.

Не на последно място, решаващият съд подробно е обсъдил възраженията относно авторството на деянието, вината на нарушителя и наличието на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, поради което настоящата касационна инстанция споделя мотивите на СРС, изложени по отношение на тях и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях, като не намира за нужно да ги преповтаря

В крайна сметка, настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на АУАН и след това на НП, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде отменено в частта, по т. 1 от НП, и оставено в сила в останалата му част.

По разноските:

При този изход на спора, на касатора се дължат частично разноски, но същият не е направил такива, поради което не следва да се присъждат.

Ответникът не претендира такива, поради което и не следва да му се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 17.06.2023 г., постановено по НАХД № 5971/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 11-и състав, **В ЧАСТТА**, с която е потвърдено НП № 23-4332-004660/24.03.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, **в частта**, с която на П. Е. А., на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ НП № 23-4332-004660/24.03.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „ПП“ към СДВР, **в частта**, с която на П. Е. А., на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв., за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 17.06.2023 г., постановено по НАХД № 5971/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 11-и състав, в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.